

Putujem hrebeňom zemským. Hore-dole. Zdá sa mi, že nikdy nespím. Stále na póre. Prinijem v ľadovom selti. Hore-dole.

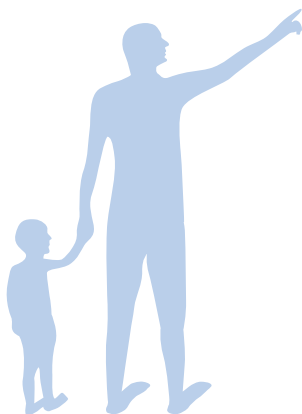
ANALÓGOVÝ TATO

VLADIMÍR LEKSA-PICHANIČ

Na Soviu skan
Na Tomášovsk
A už sme doma
Vianoce na C. ulici
Hodina kla
Analogový tato na C
Kľak
Okruhliak na
New nove poludnie
Veľké vône
Covný posun na hráč
Kapital
Mojich šesť ži
V slovenskom
Šarhan
Nákladia Schottentor
Bás písaná pod borovicou
Slavkovský štít
Čím chce
Dúha nad K. ulicou
urtmar s y. la. br. na Tel
Prašiva
Roháčč
Sedlo pod Fabov
Na Kréte
Miláno

*Aha! Padá server!
Rýchlo si želaj niečo nádherné!*

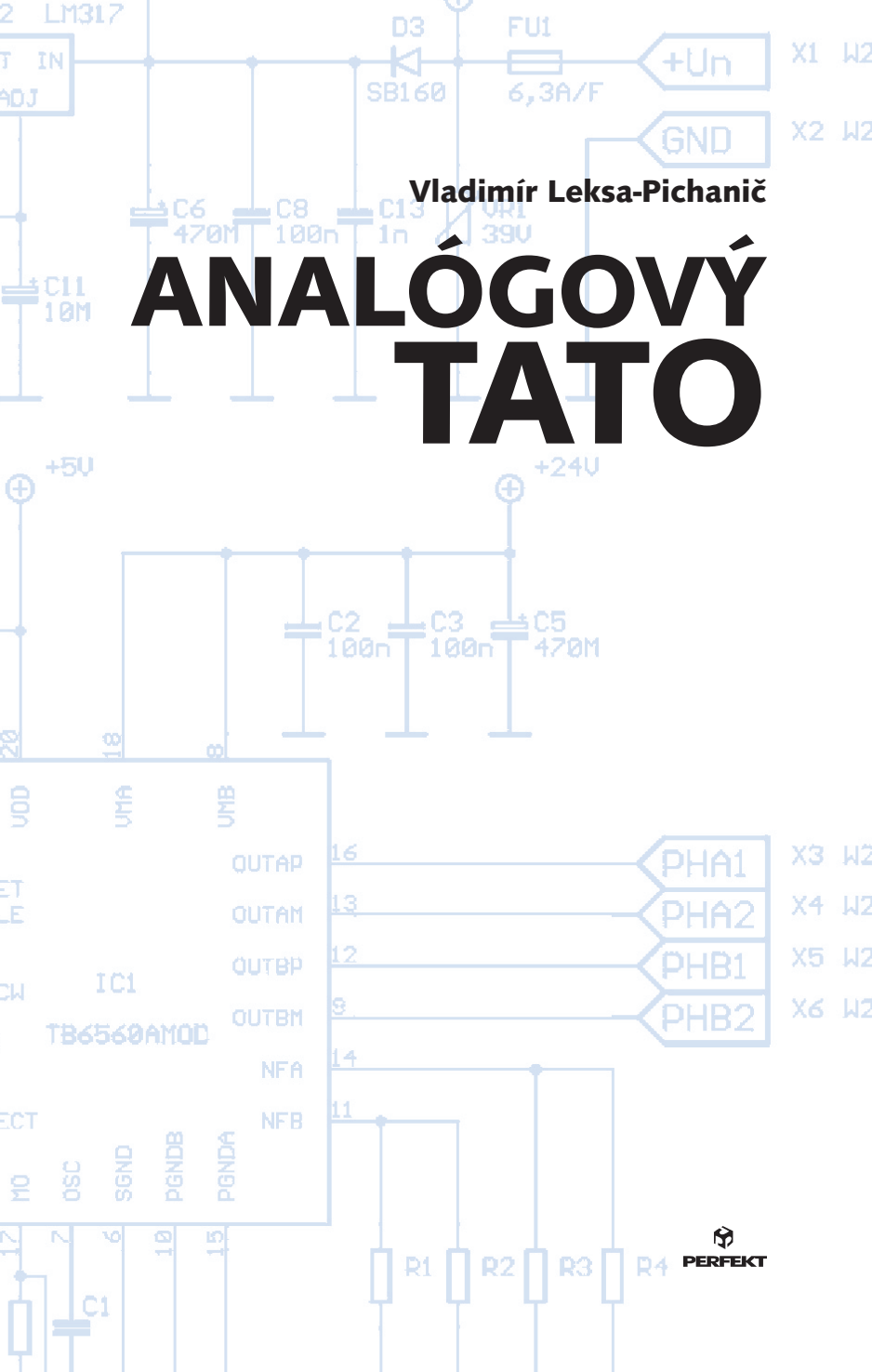

Venujem manželke Ivke a synovi Fed'ovi.

Vladimír Leksa-Pichanič

ANALÓGOVÝ TATO

Je nám ctôu, že sme boli pri vzniku tejto knihy.

BSP *podporuje*

kultúru šport umenie životné prostredie

*Som svedomím svojho pera.
Hryziem ho od rána do večera.*

Trajekt odrazil. Slnko je vysoko. Motory hučia. More je pokojné.

Za trajektom zostáva čierny dym a biela pena.

V podpalubí zátišie prázdnych áut a prepchatých kufrov.

Posádku nevidieť. Na horúcej palube sa prechádzajú výletníci bronzovej doby. Helene v letnej bríze povievajú vlasy. Bradatý Meneláos žmúri a pridrža si starý slamený klobúk. So slnečnými okuliarmi na očiach sa opaľuje vyšportovaný hladko oholený Paris. Kasandra leží v tieni natiahnutá na troch sedadlách z polykarbonátu s dlaňou na vpadnutom bruchu. Vedľa nej s členkom v ortéze sa vyvaľuje tučný Achilles.

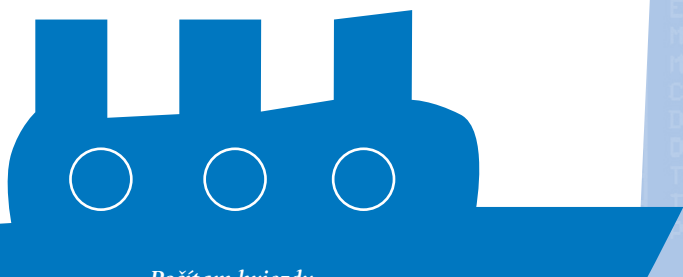
Barly skrýva pod sedadlom. Polykasta so zdvihnutým obočím lúšti sudoku. Perzeus bez prestávky načúva čiernej mušli.

Drobná Ariadna hľadá toaletu. Vysmiaty lasón s plačúcim synom vychádza z klimatizovaného baru. Balancuje s papierovým pohárom, z ktorého špliecha ľadová káva pre Médeu. Tá naňho hystericky kričí, berie pohár a ťahá mu chlapca z ruky. Vzadu pri zábradlí pózuje Pénélopa v modrobielych šatách a Télémachos s červenou siečkou na dlhej bambusovej rúčke. Nikto ich zameriava objektívom digitálneho fotoaparátu, aby vzdalujúce sa strmé modré vrchy Itaky boli v pozadí. Pod nechtom ukazováka mu horí zrnko piesku. Kým stlačí spúšť, vyzrú na modrú palubu strapaté cestujúce v bielom, aby sa jediný raz stretli, a hneď sa rozpúšťajú v hlboko pohyblivom podpalubí. Trajekt priráža. Slnko je vysoko. Motory stíchnu. Výletníci vstupujú na rozbúrenú pevninu. Ťažké kufre im udierajú do slaných lýtok. Autá trúbia.

Ďaleko na pláži s polámaným slnečníkom a s hviezdicou zahaľuje príliv stupaje ženských a detských nôh. A veľké ploché stopy Nikoho. Télémachom projektovaná Trója sa rúca.

Piesok ostáva. Okrem jediného zrnka.

Pénélopa ho po návrate doma v kúpeľni opatrne vytiahne ihlou.

*Počítam hviezdy
V deň môjho narodenia
Ďaleko blyskli*

Jediné východisko

Akáže veda?

Zo ženy vyjst! Ináč sa nedá.

Rekordér

Keď som sa narodil, verte či neverte,
na chvíľku ja som bol najmladší na svete.

Sudička plienka

Dala mi do vienka
hovienka.

Prezuvky

Pozná kúzlo:
z jednej mašle sedem uzlov.

Detská izba

Z kraťasov vyrástol som, malé sú mi sandále,
do mojej detskej izby ale zmestím sa stále.

Prebudenie

Zaspalo tam iba samé na tom mieste úzkom.
Keď už bolo, skríklo: „Mama, už som!“

Na Obrátenie Pavla

Uprostred zimy v deň, keď si vrah najviac v spánku voľká,
z utera medvedík dostal sa priamo do utorka.

*V pieskovisku
neohúril Aničku.
Nechytil tú
správnu formičku.*

Formička

*Husľové telo
Nahé pod vodopádom
Náhle zaspieva*

Na vode v Čunove

Viem, je čas, aby zadák povedal čosi hlboké.

O držaní pádla a o technike záberu.

O kontre a protiprúdoch.

A tak...

Ja namiesto toho sedím
a so smiechom špliecham
na detský chrbát pred sebou
pokojnú plytkú vodu,
v ktorej sa neoddeliteľne miesi
múdra slanosť prameňov
s naivitou mora.

*Už vzbĺkne PREČO?
Nehasnúca otázka
Skrýva odpoveď*

Bežím proti prúdu Rieky-Stratenej-Stopy, ktorá bola hranicou nášho sídliska (Na druhý breh nesmieš ísť!). Tisíckrát som ju prekročil – povalou opusteného Domu-Na-Medzi prechádzal dnes už zbúraný nultý poludník našich máp. V bunkri sme stvorili tajný jazyk (Ukutekekakám!). Bežím po materskom brehu a preskakujem zamrznuté mláky. Na druhej strane rieky, ktorá nezamrzla, sa na strmom brehu ešte stále ťahá tabuizovaná Húština-Velkých-Trňov. Kto ju prekonal, dostal sa k Račej-Zátoke („Mám ho!“ – vybuchneš s trofejou víťazne vystrelenou nad hlavu po nekonečnej chvíli, v ktorej si po pás v tichej vode – pomaly a trpezlivo ako chirurg – mlčky nahmatával čosi živé pod kameňom, a z chlpatého stvorenia, ktoré zvieráš v dlani a ktoré mi vôbec nepripadá ako rak, s plieskajúcim mokrým chvostom dlhým ako tvoje štrnásťročné predlaktie, strieka voda ako z pochodne až na mňa rozkročeného na prvých pobrežných balvanoch!). Míňam krížik v krúťnave. Zrýchlim, neobzriem sa, do vody nepozriem. Pri moste odbočím na starú cestu. Bežím popri Šarkaňom-Letisku (Kde máš hodinky?! Na druhý deň ich nájdem v stope padnutého draka). Preskakujem z asphaltovej kryhy na kryhu ponad nebadane sa rozširujúce Trhliny-Zabudnutia (Po bicykloch? Po autách? Po tankoch? Po kopytách?!). Pred Grófskou-Studňou (Tá je pitná! Z pumpy je len na umývanie!) zabočím na lesnú cestu. Chvíľu trvá, kým sa zorientujem. Moje značky ma prerástli. Aj ja som ešte rástol, keď si v tejto roklinke objavila More-Bielych-Hláv („Boli to muchotrávky!“), zahlásiš, keď si v atlase nalistuješ, čo si práve dojedla!). Znenáhla bežím po novej zelenej do súvislého kopca. V prepletenom teréne mi nohy sklzájú do vrstvy detských šľapají v zamrznutom blate. Zastavím až na holom temene skamenenej sovy (Pod', vojdeme do jej slepého oka!). Hlboko podo mnou vidím Chodník-Žiarlivej-Palice (Šibla ho po lýtkach!), Cestu-Kvákajúcich-Pršiplášťov, Lúku-Nášlapných-Zajacov aj Les-Záclon, v ktorom sa stráca úzka stuha Rieky. Rýchlo sa pustím dole prudkým svahom. Spod nôh mi odletujú kamienky a predbiehajú ma do údolia Bez-Mena (Do kruhu spomienok hodím Ti kamienok!). O chvíľu už bežím po riečnom brehu. Pretekám sa s káčermi. Nechávajú sa unášať mrznúcim prúdom a na krídlach sa im lesknú farebné zrkadielka (Pôjdeme ich večer nakrmiť?).

*Vyjmi žabu von
Odkry prameň riekanky
Svojej mamičky*

Slnko štekli.
Končia zimné spánky.
Čiapky stiekli.
Zurčia riekanky:

Ťuki-ťuki na okno
klope prvý dážď.
Snehuliak nám premokol,
nemal pršiplášť.

Puki-puki v bystrine
ľad už odíde.
Korčule skry do skrine,
chystaj bicykel!

Žblnki-žblnki v potoku
plávu lodičky.
Urob jamku hlbokú,
hraj sa guľičky!

Slnko štekli.
Končia zimné spánky.
Čiapky stiekli.
Zurčia riekanky.

*Letí najvyššie
Hojda hojda hojdice
V krádlí vlasatíc*